

Adhurimi Eukaristik

IV e Kohës së Ardhjes -B-

Gëzohuni

sepse Shëlbimi asht afër!

Famullia
Katedralja e Shën Palit - Tiranë

NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN.

Vëllazen e motra, Hyji e ka vendosë banesën e tij mes njerëzve: gurët që e ndërtojnë këtë banesë janë përgjigjet “PO” të pa kushtëzime që na ia japim Hyjit me jetën tonë; Zoja e Bekueme Maria asht guri i parë i gjallë i kësaj ndërtese të mrekullueshme. Mandej asht Sh’Jozefi, me gatishmërinë e tij ndaj planit të çuditshëm të Atit, kur i thuhet se pikërisht prej Marisë ka me lindë një Fëmijë i cili asht Biri i Zotit dhe Mbreti i tokës. Asht pikërisht nëpërmjet PO-së që thojnë këta njerëz të përvujtë, të varfër dhe të kujdesshëm ndaj vullnesës së Zotit, që Jezusi, Biri i Davidit futet në historinë e botës. Kjo asht shpija e tij, ky asht tempulli i tij.

Aleluia, alleluia.

“Jam shërbëtorja e TenZot: u baftë mbi mua vullnesa e jote.”

Aleluia, alleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Lukës: (Lk 1,26-38)

Në të gjashtin muaj, Hyji e dërgoi engjëllin Gabriel në një qytet të Galilesë, që quhet Nazaret, te një virgjër, që ishte e fejuar për një njeri, që quhej Jozef, prej fisit të Davidit. Virgjëra quhej Mari.

Engjëlli hyri tek ajo dhe i tha: “Të falem, o Hirplote! Zoti me ty!”

Kjo fjalë e shqetësoi Marinë dhe zuri të mendojë: ç’do të thotë kjo përshëndetje.

Por engjëlli i tha: “Mos ki frikë, o Mari, sepse ke gjetur hir para Hyjit!

Ja, do të mbetesh shtatzënë e do të qitësh në dritë një djalë e ngjitja emrin Jezus. Ky do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Hyjit tejet të lartë. Zoti Hyj do t'ia japë fronin e Davidit, atit të tij. Ai do të mbretërojë përgjithmonë mbi shtëpinë e Jakobit dhe mbretëria e tij s' do të ketë mbarim.”

Atëherë Maria i tha engjëllit: “Si do të mund të ngjajë kjo, ndërsa unë jam virgjër?”

Engjëlli i përgjigji: “Shpirti Shenjt do të zbresë në ty e fuqia e Hyjit të Tejetlartë do të mbulojë me hijen e vet; prandaj ky Fëmijë do të jetë i shenjtë Biri i Hyjit. Dhe ja, Elizabeta, kushërira jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, pret t'i lindë djali. Ajo që mbahet beronjë, është në të gjashtin muaj. Vërtet, s'ka gjë të pamundshme për Hyjin!”

Atëherë Maria tha: “Unë jam shërbëtorja e Zotit: Më ndodhtë siç the ti!”

Atëherë engjëlli u largua prej pranisë së saj.

Fjala e Zotit

Heshtje meditimi ...

Jena vetëm pak ditë prej festës së mrekullueshme të Kshndellave, dhe Zoja e Bekueme Maria e shoqnon pritjen tonë, sepse pikërisht në krahnorin e saj Fjala asht mishnue dhe pret që të vij në mesin tonë. Një herë e një kohë ishte mbreti David që pati mendue për me i ba një ndërtesë Hyjit në tokë, ndërsa tash asht Maria që bahet banesë e gjallë e këtij Zoti që aq shumë e don njerëzimin. Për këtë arsye dhe duke u ba një prej kësaj të vërtete, secili prej nesh asht i thirrur për me u ba banesë e gjallë e të Tejetnaltit Zot. Asht pikërisht Fjala që e ndërton në ne shtëpinë e Hyjit, pra prania e tij.

Asht pranimi që na i bajmë Fjalës së Zotit që ndërton në ne një ndërtesë të brendshme në të cilën banon Shpirti i Zotit. Asht dëgjimi i kujdesshëm i kësaj Fjale që na ban të gjithë neve për me rilindë si bij të Zotit. Tregimi që sapo ndigjuem në Ungjill për takimin dhe lajmin që Kryeengjëlli i Ban Marisë, pra takimi mes Hyjit dhe njeriut, mund të kuptohet prej nesh edhe si procesi i ndërtimit të banesës së Hyjit në ne, e në të njajtën kohë edhe procesi i ndërtimit të së ardhmes sonë.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 88:

**Dashurinë e Zotit gjithmonë do të këndo,
brez pas brezi goja ime
do të shpallë besnikërinë tënde.**

**Sepse the: “Hiri im qëndron për amshim”,
në qiell është e themeluar besnikëria jote!**

**“Bëra besëlidhje me të zgjedhurin tim,
i jam betuar Davidit, shërbëtorit tim:
Farën tënde do ta ruaj për amshim,
froni yt do të qëndrojë brez pas brezi.”**

**O Zot, Hyji i ushtrive, kush është si ti?
I pushtetshëm je, o Zot, e besnikëria të rrethon!
Drejtësia dhe e drejta janë themeli i fronit tënd,
dashuria dhe e vërteta gjithkund të shkojnë përpara.**

**Lum ai popull që di të brohoritë,
që ecën në dritën e fytyrës sate, o Zot!
Përherë do të gëzojë në Emër tënd,
e do të mburret në drejtësinë tënde.**

**Sepse ti je stolia e fuqisë së tyre
e me hirin tënd rritet fuqia jonë.
Sepse i Zotit është shqyti ynë,
mbreti ynë i Shenjtit të Izraelit!
Qoftë bekuar Zoti për amshim. Amen! Amen!**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Në Ungjillin e sotëm shohim mënyrën se Maria e jeton besimin e saj, një besim i jetuem me gatishmëri dhe besim ndaj planit të Hyjit. Maria asht e gatshme me i ofruë Hyjit një hapsinë në zemrën e saj dhe në jetën e saj, duke na dhanë kështu të gjithëve mësimin ma të mirë sesi mund të jetohet besimi. Zoti nuk don thjeshtë njerëz të cilët ruajnë disa rregulla, njerëz të cilët janë thjesht të shqetësuem për me ba disa gjeste fetare tradicionale, por don njerëz besnikë, të aftë për me e kuptue planin e Tij të shëlbimit dhe bashkëpunëtorë të këtij plani deri në realizimin e tij. Zoti i jonë nuk don me ndejtë i izoluem në hapsinën e shejtë të Kishës, por kërkon që me kenë i pranuem në jetën e njerëzve.

Këtë gja na kërkon Zoti edhe neve; kur tentojmë për me e mbyllë në Kishë: Mjafton të shkojmë në Meshë ditën e diele, mjafton ndonjë minut lutje në nadje ose në mbramje, e po mujtme ndonjëherë ndonjë rrëfim për Kshndella apo Pashkë...

Jo nuk mjafton kaq: Zoti don me kenë i pranishëm përherë në jetën tonë, don që ta kuptojmë iniciativën e tij, don që kriteret që e drejtojnë jetën tonë dhe veprat tona të jetë kriteret e Fjalës së Tij.

Thuhet se: «një ditë Rabbi Mendel i habiti miqtë e tij duke i pyet: “Ku banon Zoti?”. Ata u qeshën me pyetjen e tij: “Pse po na e ban këtë pyetje? Ti vetë e din se bota asht plot me lavdinë e Tij?”. Por Rabbini duke e dhanë vetë përgjigjen e pyetjes së tij u tha: “Zoti banon aty ku e lejojnë për me hy”.

Atëherë thelbi i Kshndellave asht: ME E LEJUE ZOTIN ME HY NË NE! Dhe kjo gja mund të ndodhin vetëm aty ku gjindet me të vërtetë, pra aty ku jetohet një jetë vërtetë e krishtenë. Vetëm në kjoftë se ndërtojmë një raport të drejtë me botën duke kërkue me kenë sa ma njerëzorë në raportet tona për të ndërtuar një rreth shoqnor dhe miqësorë sa ma njerëzor me parime hyjnore, vetëm kështu mundena me i ndërtue Hyjit një banesë në ne dhe në mesin tonë.

Për këtë modeli i vetëm duhet me kenë Zoja e Bekueme. Hyji ka nevojë për krijesa si Maria, e cila e jeton jetën e lirë prej interesave të ngushta personale, duke e kenë e gatshme me braktisë të gjitha projektet personale për me pranue planin që Hyji nëpërmjet Engjëllit i propozon. Krijesat të cilat nuk thojnë gjithmonë: «Unë këtë kam mendue dhe këtë kam vendosë», por që me thjeshtësi thojnë: «për hir të një vlere ma të madhe, unë jap gatishmërinë teme, pavarësisht kostove që mund të ketë»: «Jam shërbëtorja e Zotit».

Maria e dha gatishmërinë e saj për një projekt që as nuk e kuptonte dhe as nuk ia dinte madhështinë, por thjesht besohet në Fjalën e Zotit, thjesht besohet në vetëdijen se Zoti asht mirë dhe çkado që e kërkon e kërkon për të mirën tonë. Pikërisht për aftësinë dhe guximin e lëshimit të vetvetes në duart e Zotit, Maria shndërrohet në një model të pa arritshëm besimi.

Ti kërkojmë Hirin Fjalës së Mishnueme që edhe na ta thojmë PO-në tonë, “PO” e cila na ban për me jetue në plotësi vlerat e Ungjillit, “PO” e cila mundet me e shndërrue jetën tonë, duke

e ba zemrën tonë të aftë për me dashtë njerëzit duke ndi në brendësi të saj ma përpara Dashninë që Zoti ka për ne.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Jezus,
nuk është e lehtë për ne
me e festue lindjen Tënde
kur sytë na verbohen prej dritave të shumta,
dhe kur koha e lindjes tënde afron
për shumëkënd me frikën
se mos do shëndoshemi më shumë
prej ushqimeve të bollshme që do të konsumojmë,
dhe për shumë të tjerë me ankthin
se mos do të turpërohen prej ndonjë vizitori,
të cilit nuk do kenë ç'ti vënë në tryezë.
Të kemi pritë shumë herë, o Jezus,
në atë Natë të bekuar,
ta kemi bërë festën, o Jezus,
por mbase ti nuk kishe vend në atë Festë.
Çfarë peshe e rëndë për ne,
çfarë tradhtie e madhe të bëhet, o Fëmijë i bekuar,
kur besimin e shndërrojmë ne religjion,
dhe kur religjionin e bëjmë muze!
Me pritë Krishtlindjen me Ty,
do të thotë të ndjesh nevojën e Hyjit,
të ndjesh nevojën e gjithkujt,**

**dhe kështu të dëshmojmë me jetë,
atë që e shpallim me gojë,
duke qenë kështu të sigurt,
se për Ty s'ka asgjë të pamundur,
për Ty, Hyjin e dashuruar me njeriun,
Krijuesin e dashuruar me Krijesën e Tij.
Na e jep hirin, o Hyj,
që Krishtlindja e këtij viti,
të jetë e para e shumë Krishtlindjeve të tjera
në të cilat Jezusi lind me të vërtetë.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Folja e fundit e kohës së Ardhjes asht: **ARDHTË**: «Ardhtë në mua Fjala e jote». Zoja e bekueme asht e gatshme për me e pranue këtë Fjalë duke ia dhurue krejt jetën e vet Birit të Hyjit, të cilin e pret si çlirimtar.

Tashma Kshndellat janë afër dhe natyrshëm atmosfera fillon dhe merr ma shumë ngjyra emocionale. Kujtimet e dashnive të këputuna bahena ma të forta; eksperiencat e bukura ose të dhimbshme na vijnë ma shumë dhe ma lehtë në kujtesë; kujtimi i ndonjë Krishtlindjeje që ja kena kalue bukur bahet shumë i pranishëm duke ngjallë nostalgji në ne për ditët e bukura; kujtimi i familjarëve me të cilët kena kalue ditë të bukura por që nuk janë ma në mesin tonë por kanë shkue në shtëpinë e Atit; janë të gjitha këto situata që na e shtojnë emocionin në këtë Ditë të veçantë të jetës tonë dhe të jetës së krejt njerëzimit. Kjo Festë krijon mbrenda nesh një hapsinë, për mos me e quajt boshlllek, e cila asht e mbushun me andrra, me poezi, me kujtime dhe shpesh herë me nostalgji.

Kshndellat e kanë këtë aftësi me e ba mrekullinë e kthimit në kohën e tashme të kaluemen tonë. Asht pikërisht kjo gja që e ban të veçantë Krishtlindjen.

Por festa Zotit që bahet fëmijë në Jezusin e Nazaretit nuk mundet dhe nuk duhet me u identifikue vetëm me këtë aspekt emotiv të shpirtit tonë. Sigurisht duhen deri dikund edhe dritat edhe zbukurimet, sepse po vjen Zoti në mesin tonë dhe asht mirë që dritat që vendosim të pranohen nga ne dhe të zgjojnë në ne ngjyrën e bukur të andrrave tona. Sigurisht duhet me u ruejtë prej rrezikut se mos zbukurimet e shumta realizojnë në ne një skemë të pa shprehun prej botës moderniste, por që në vetvete duket se ka pikërisht atë qëllim: MOS ME E LEJU ME MARRË PJESE NË FESTË, AUTORIN QË KA KRIJUE FESTËN DHE PËR TË CILIN BAHET KJO FESTË.

Kshndellat janë FESTA e një LINDJEJE, dhe qendra e festës duhet me kenë AI QË ASHT DUKE LINDË.

Lajmi i bukur, domethania e vërtetë e festës asht Hyji që po mishnohet në historinë tonë, një Hyj që bahet fëmijë, një Hyj që e lëshon veten në duart tona, një Hyj që ka vendosë me ardhë dhe me banue në mesin tonë, në ne, në secilin prej nesh. Një Hyj i madh i cili ka zgjedhë për me u ba i vogël, për me u ba si çdonjani prej nesh, vetëm për dashni që ka për ne.

Jezusi ka marrë trupin tonë dhe pikërisht në sajë të këtij misteri historia ka marrë një drejtim tjetër, DREJTIMIN E DUHUR: Mos ta marrësh parasysh këtë gja, don me thanë mos me pasë parasysh vetveten tonë.

Dita e Kshndellave kalon shumë shpejt dhe në kjoftë se nuk përgatitena që ta kuptojmë qysh tash madhështinë e kësaj Feste, rrezikojmë që ajo të kalojnë pa lanë asnjë gjurmë në jetën tonë.

Kshndellat janë Hyji që bahet fëmijë dhe banon në mesin tonë, por në të njajtën kohë Kshndellat janë edhe përgjigja e atyne që e pranojnë; Atij që asht duke ardhë i përgjigjena: «Eja në mua». Hyji merr mishin e njeriut dhe secilit njeri i kërkon një përgjigje: ta pranosh don me thanë tii thuash PO Fjalës së Tij.

Me besue në Jezu Krishtin don me thanë me ba gjithçka për me ndërtue një botë të drejtë dhe në paqe, një botë vëllaznore që jeton në Dashni.

Tempulli ku Hyji dëshiron për me banue asht njerëzimi, e mbi të gjitha ajo pjesë e njerëzimit që asnjëni prej nesh nuk i pëlqen, ai njerëzim i bamë prej mjerimit tonë, prej braktisjes sonë dhe prej padrejtësisë tonë.

Vëllazen e motra, kena vendosë krejt pak drita në ambientet e Kishës dhe ka prej atyne që më kanë thanë se: nuk duket fort si Krishtlindje, sepse do të dojshim ma tepër atmosferë festet. Unë i mirëkuptoj ata njerëz dhe ndjenjën e tyne, por unë kam frikë se Krishtlindjen pikërisht këto drita mjerishtë e kanë verbue dhe vazhdojnë ta verbojnë. Do të jetë Krishtlindje e vërtetë atëherë kur do të dijmë për me e pranue Birin në bijtë e tij; atëherë kur do të dijmë me e pa Jezusin fëmijë në trishtimin e atij që nuk i kanë mbetë ma ditë për numëruë sepse sëmundja e ka lodhë shumë; atëherë kur do ta shohim Jezusin fëmijë në sytë e atij që janë tha prej mungesës së lotëve sepse ka derdhë aq shumë saqë nuk i ka mbetë ma lot në sy; atëherë kur do ta shohim Jezusin fëmijë banorë të atyre që përmytja ju ka marrë gjithçka; atëherë kur do ta shohim Jezusin fëmijë në shtëpinë e atij që ka pësue një padrejtësi; kur do ta shohim Jezusin fëmijë në derën e materniteteve ndër duart e gjakësorëve që për pak paqe sociale nuk ngurrojnë t’ja marrin jetën; atëherë kur do ta shohim Jezusin fëmijë në varfninë e atij që nuk ka se me çka me e festue lindjen e Zotit në mesin tonë.

Ai fëmijë do të jetë në mesin tonë vetëm mas pak ditësh, por le të mos ndalemi tek shpella e Betlehemit që kena improvizue në Kishë, por të shkojmë me shpirt tek çdo shpellë Betlehemi e botës që na rrethon.

Vetëm edhe pak ditë dhe Kshndellat po vijnë. Ti kërkojmë hirin Hyjit Atë i cili na ka dhurue Birin e vetë të vetmin që ti bajmë të tonat andrrat e një feste të vërtetë, duke kërkuë që me i kremtue Kshndellat si ZBULIM DHE NJOHJE TË VETVETES TONË, sepse asht secili prej nesh në të vërtetën e tij Tempulli në të cilin Hyji don për me banue. Hyji ka zgjedhë mjerimin tonë për me shndërrue në LUMNI të Vetën. Hyji beson në ne. T'ja kërkojmë hirin që të besojmë në të.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**Ja, po vjen Nata e Madhe,
ja, po vjen Nata e paqes së vërtetë.
Koha e ndalon ritmin e saj
dhe një britmë shprese dëgjohet në horizont:
gjithçka po përmbushet
sipas premtimit të profetënve,
kopshti i Edenit po bëhet gati
për takimin e shumëpritur ndër shekuj.
Ja, po vjen,
Engjëlli tashmë e ka shpallur,
virgjëra do të mbesë shtatzanë
dhe do të lindë një Djalë,**

**dhe ky Djalë do ta mbështesë kokën e tij
përmbi tokën e njerëzve,
dhe frymëmarrja e Tij
do t'u japë dinjitet të përvujtëve
dhe do të marrë në dorë fatin e të përbuzurve.
Ja, po vjen, Zoti ecën drejt nesh
dhe për ardhjen e Tij, Festa është gati
Një derë kërkohet
për hyrjen e Tij në botë.
Dera, kraharoni, gruaja, Nëna.
Ja, po vjen, Emanuel, Hyji me ne,
futet në historinë tonë,
Maria ofron vetveten e saj duke thënë:
U bëftë mbi mua vullneti yt, o Atë.**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Ati ynë...

O Zot Jezus, çka do të ketë ndie në zemrën e saj Maria, Nana e jote, atë ditë kur Engjëlli i dha lajmin e dëshirës Tande për me ardhë në këtë botën tonë? Atë ditë ishte duke ndodhë një event i jashtëzakonshëm, i cili kishte për t'ja ndryshue rrugën historisë së njerëzimit! Atë ditë ma në fund shpalljet e profetëve u bane realitet dhe plani i Atit po shkonte drejtë realizimit. O Zot Jezu Krisht, tash e kuptojmë mirë shqetësimin që kishte në zemër Zoja e Bekueme, e kuptojmë edhe dëshirën e saj për me e njoftë deri në fund kuptimin e lajmit që kishte marrë, e kuptojmë arsyen e pyetjeve të saja.

Na habit dhe na mrekullon, o Jezus, besimi madh që ajo ka për me pranue dhe me hy në një projekt që e tejkalon dhe pse kurrsesi se kupton. O Zot Jezus, ti je mishnue në krahnorin e Zojës së Bekueme: në sajë të veprimit të Shpirtit Shejt ti, Biri i Hyjit, je ba njeri në mesin tonë, për me na e zbulue të gjithëve dashninë e Hyjit, dashni e cila na çliron dhe na shëlbon, na dhuron mëshirën dhe hirin duke na e dhanë mundësinë e një jete të re. O Zot Jezu Krisht, na e jep hirin që edhe na të mund të të pranojmë me të njajtën gatishmëri që të ka pranue edhe Maria, Nana e jote, pavarësisht se mund mos ta kuptojmë gjithçka po na kërkon, por na e jep sigurinë që çkado të na kërkossh na ndjejmë shpirt se po e kërkon për të mirën tonë.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd
le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.
Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë, të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë, pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.